

La presó de Lleida

Josep Parra i Teixidor, "Pepet Parra", Riudaura

1.A la ciu-tat de Llei-da s'hi tro -ba u-na pre - só, de pre - sos mai_ n'hi
ha(n) tren-ta - tres pre-sos qu(e) encan - ten u - na can - çó, tre - ta i va de - di-
6 ni - na se'ls es - col - ta de dalt d'un fi - nes - tró. Els pre - sos se__ n'a-
man-quen, pe-ti-ta, bo - ni-ca, tan - cats a la__ pre - só,__ li-re-ta, li - ró. 2.N'hi
ca - da, al més jo - ve__ de tots, 3.La
do - nen, i en pa-ren la__ can - çó,__

-Canteu, canteu, els bon(s) presos, acabeu-me la cançó.

-Com cantarem, senyora, si ens falta lo millor;
ens falta el menjar i beure i ens minven la racció.

-Me'n vaig amb el meu pare i a demanar-li un do.

Pare, lo meu bon pare, us vinc a demanar un do.

-Ai, filla Margarita, quin do et puc dar jo?

-Pare, oh meu bon pare, les claus de la presó.

-Ai, filla Margarita, això no pot ser, no,
s'acosta el sant dissa(b)te, i els hem de penjar a tots.

-Ai pare, lo bon pare, no em pengi l'amador.

-Ai, filla Margarita, serà el primer de tots.

-Ai pare, lo bon pare, pengeu-m(e)'hi a mi i tot;

i a cada cap de forca poseu-hi un ram de flors,

i així, la gent que passin, sentin la bona olor,

i diguin: -Ai, la trista, n'és morta per l'amor.